

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 3286/94 НА СЪВЕТА

от 22 декември 1994 година

постановяващ процедури на Общността в областта на общата търговска политика с оглед осигуряване на изпълнението от Общността на правата, които са ѝ предоставени от правилата за международна търговия, по-специално тези, които са въведени под егидата на Световната търговска организация (СТО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид договора, създаващ Европейската общност, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид правилата, установяващи общата организация на пазарите на земеделска продукция, както и правилата, приети съгласно член 235 от Договора и приложими за стоки, произхождащи от преработката на земеделски продукти, и главно тези на техните разпоредби, които позволяват избягване на общия принцип на заместване на всякакво количествено ограничение или мярка с еквивалентен ефект с единствените мерки, предвидени в тези правила,

като взе предвид, предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

,

като има предвид, че общата търговска политика трябва да се основава на уеднаквиени принципи, особено що се отнася до търговската защита;

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2641/84 на Съвета от 17 септември 1984 г. относно засилването на общата търговска политика, главно в областта на защитата срещу незаконни търговски действия², даде възможност на Комисията да прилага процедури, които ѝ позволяват:

- да отговори на всяко не законна търговско действие с цел да премахне произлизаща от това вреда,

¹ Становище, дадено на 14 декември 1994 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*).

² ОВ L 252, 20.9.1984 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 522/94 (ОВ L 66, 10.3.1994 г., стр. 10).

- да осигури пълно осъществяване на правата от страна на Общността спрямо търговските действия на трети страни;

като има предвид, че придобитият при прилагането на Регламент (ЕИО) № 2641/84 опит е показал, че остава нужно да се вдигнат преградите пред търговията, изправени от трети страни, и че достъпът, следван във въпросния регламент, не се е оказал изцяло ефикасен;

като има предвид, че изглежда оттогава необходимо да се допълнят и да се подобрят процедурите на Общността, за да се позволи на Общността да осъществява пълноценно правата, които са ѝ предоставени от правилата на международната търговия;

като има предвид, че правилата на международната търговия са принципно тези, установени под егидата на СТО и постановени в приложения на споразумението за СТО, но и тези, вписани във всяко друго споразумение, сключено от Общността, което определя правилата, приложими за търговията между Общността и третите страни; че е важно да се уточнят типовете на споразумения, за които се отнасят термините "правила на международната търговия";

като има предвид, че по-горе цитираните процедури в Общността следва да се основават на юридически механизъм, вписан в правото на Общността, което да бъде напълно прозрачно и което да гарантира, че решението за позоваване на правата на Общността в рамките на правилата за международна търговия се основава на факти и юридически анализ;

като има предвид, че този механизъм има за цел да представи процедура, позволяваща да се иска от международните институции да реагират на пречките пред търговията, изправени от трети страни, които предизвикват вреда или отрицателен търговски ефект, при условие, че е налице право на действие, с оглед тези пречки в правилата, приложими в международната търговия;

като има предвид, че правото на държавите-членки да прибягват до този механизъм не следва да ги възпрепятства да повдигат идентични или сходни въпроси посредством други съществуващи процедури на Общността, и по-специално пред комитета, създаден с член 113 от Договора;

като има предвид, че е следва да се отчита институционалната роля на комитета, създаден от член 113 от Договора, във формулирането на становище за институциите на Общността по всички въпроси на търговската политика; като има предвид, че при това положение този комитет следва да бъде информиран за състоянието на напредъка на индивидуалните случаи, за да му се позволи да отчете тяхното по-широко отражение върху политиките;

като има предвид, още повече, че доколкото споразумение с трета страна се оказва по-подходящото средство да се разрешат спорове, възникнали в следствие на пречки пред търговията, преговорите за постигане на тази цел се провеждат съгласно процедурите, установени в член 113 от Договора, по-специално чрез консултации с комитета, установен от него

като има предвид, че е желателно също да се потвърди, че Общността трябва да действа при спазване на нейните международни задължения и когато тези задължения произхождат от споразумения, да се спазва равновесието между правата и задълженията, които тези споразумения визират да установяват;

като има предвид, че е също целесъобразно да се потвърди, че взетите мерки в рамките на въпросните процедури следва също да бъдат съобразени с международните задължения на Общността, като не се накърняват други мерки в случаи, независещи от настоящия регламент, които са в състояние да бъдат постановени пряко по силата на член 113 от Договора;

като има предвид, че е целесъобразно също да се следва процедурният правилник по време на процедура по проучване, постановен в настоящия регламент, по-специално правата и задълженията на властите в Общността и засегнатите страни, и условията, в които заинтересованите страни могат да получат достъп до информации и могат да поискат да бъдат информирани за основни факти и съображения, произлизащи от процедурата на проучване;

като има предвид, че Общността в провеждането на действията, с които се ангажира в рамките на настоящия регламент, е длъжна да се обляга на механизми за взимане на решения, предвидени в настоящия регламент, гаранти на бързо и ефективно действие;

като взе предвид, че се пада на Комисията и на Съвета да действат срещу пречки пред търговията, изправени от тези страни, в рамките на международните права и задължения на Общността, само в случаи, когато интересите на Общността изискват намеса; че когато се оценяват тези интереси, Комисията и Съветът следва да отчитат изразените становища от всички страни, заинтересовани от действието,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цели

Настоящият регламент установява процедури на Общността в областта на общата търговска политика, с цел да осигури на Общността осъществяването на правата, които ѝ признават международните търговски правила, в частност тези, издадени от Световната търговска организация и при условието за спазване на съществуващите международни задължения и процедури:

а) да отговори на пречки пред търговията, които имат отражение върху пазара на Общността, с цел да премахнат произтичащата от това вреда;

б) да отговори на пречките пред търговията, които има отражение върху пазара на трета страна, с цел да премахнат неблагоприятните търговски въздействия, произтичащи от това.

Тези процедури се прилагат по-специално при ангажимента по време на протичането и при приключването на международните процедури за уреждане на международните разногласия в областта на общата търговска политика.

Член 2

Дефиниции

1. По смисъла на настоящия регламент, като "препятствие пред търговията" се разбира всяка търговска практика, изработена или поддържана от трета страна, на която е посветено правото за възнамеряване на действие от международните търговски правила. Такова право съществува, когато международните търговски правила забраняват изрично практика или признават на увредената от тази практика страна правото да търсят премахването на ефекта от разглежданата практика.

2. По смисъла на настоящия регламент и под условието на параграф 8, "правата на Общността" са международните търговски права, на които тя може да се позове по силата на международните търговски правила. В този контекст "международните търговски правила" са главно тези, които са установени от СТО и които фигурират в приложенията към Споразумението за СТО, но може също да става дума за друго споразумение, по което Общността е страна и което управлява търговския обмен между Общността и трети страни.

3. По силата на настоящия регламент като "вреда" се разбира всяка сериозна вреда, която пречка пред търговията причинява или съществува риск да причини, във връзка с продукт или услуга, на индустрия на Общността на пазара на Общността.

4. По смисъла на настоящия регламент "неблагоприятни търговски ефекти" са ефектите, които препятствие пред търговията предизвиква или съществува риск да предизвика във връзка с продукт или услуга за предприятията на Общността на пазара на трета страна и които имат сериозно отражение върху икономиката на Общността или на регион или сектор от икономическата активност на Общността. Фактът, че жалбоподателят е жертва на неблагоприятни условия, не се оценява като достатъчен сам по себе си, за да оправдае ангажирането на действие от институциите на Общността.

5. Под "индустрия на Общността" се разбира сборът от производителите или доставчиците от Общността:

- на продукти или услуги, идентични или сходни на продуктите или услугите, обект на препятствие пред търговията

или

- продукти или услуги, конкуриращи пряко продуктите или услугите, обект на препятствие пред търговията

или

- които са потребители или преработватели на продукта или потребители или ползватели на услугата, обект на препятствие пред търговията,

или общият брой производителите или доставчици, чиято натрупана продукция представлява преобладаваща част от общото производство в Общността от разглежданите продукти или услуги. Във всеки случай:

- а) когато производителите или доставчиците са свързани с износители или с вносителите или самите те са вносители на продукта или на услугата, за което се претендира, че е обект на пречка пред търговията, изразът "индустрия на Общността" може да се тълкува като отнасящо се до останалите производители или доставчици;

- б) в някои особени обстоятелства производителите или доставчиците в един регион на Общността могат да бъдат оценявани като представляващи индустрията на Общността, ако тяхното натрупано производство представлява преобладаващата част от разглеждания продукт или услуга в държавата-членка или държавите-членки, където е разположен регионът, при условие, че въздействието от препятствието пред търговията е съсредоточено в тази държава-членка, или тези държави-членки.

6. Под "предприятие от Общността" се разбира дружество, създадено съобразно законодателството на държава-членка и имащо постоянно седалище, централна администрация или основно местонахождение в Общността, пряко засегнато от производството на стоки или доставката на услуги, обект на препятствие пред търговията.

7. По смисъла на настоящия регламент понятието "доставчик на услуги" в контекста едновременно на концепцията за "индустрия на Общността" така, както е определено в параграф 5, и на концепцията за "предприятие в Общността" така, както е определено в параграф 6, не предполага нетърговско естество, каквато доставката на една особена услуга може да има съобразно законодателството или правилниците на една държава-членка.

8. По смисъла на настоящия регламент терминът "услуги" означава услугите, за които могат да бъдат сключени от Общността международни споразумения въз основа на член 113 от Договора.

Член 3

Жалба от името на индустрия на Общността

1. Всяко физическо или юридическо лице или всяко дружество, нямащо юридическа правосубектност, действащо от името на индустрия на Общността, което смята, че е понесло вреда в резултат на пречки пред търговията, въздействащи върху пазара на Общността, може да депозира жалба в писмена форма.

2. Жалбата трябва да съдържа достатъчни доказателствени елементи по отношение наличието на пречки пред търговията и на произлизаща от това вреда. Трябва да бъде приложено доказателство за вреда, ако е възможно, на базата на примерния списък, визиран в член 10.

Член 4

Жалба от името на предприятия в Общността

1. Всяко предприятие от Общността или всяко сдружение, имащо или не юридическа правосубектност, действащо от името на едно или повече предприятия от Общността, което смята, че тези предприятия са понесли неблагоприятни търговски ефекти от пречки пред търговията, въздействащи върху пазара на трета страна, може да депозира жалба в писмена форма. Тази жалба се приема само ако предполагаемото препятствие върху търговията е покрито от право на действие, определено от международните търговски правила, съдържащи се в многостранно търговско споразумение.

2. Жалбата трябва да съдържа достатъчни доказателствени елементи по отношение наличието на пречките пред търговията и на неблагоприятни търговски въздействия в резултат на това. Доказателствата за неблагоприятните търговски въздействия трябва да бъдат приложени, ако е възможно, на основата на примерния списък, визиран в член 10.

Член 5

Процедура по депозиране на жалби

1. Жалбата се отправя до Комисията, която изпраща копие от нея на държавите-членки.
2. Жалбата може да бъде оттеглена, в който случай процедурата може да бъде приключена, освен ако това приключване не е срещу интересите на Общността.
3. Когато е видно след консултации, че жалбата не съдържа достатъчни доказателствени елементи за оправдаване на откриването на проучване, жалбоподателят бива информиран за това.
4. Комисията се произнася възможно най-скоро по откриването на процедура на Общността за проучване вследствие всяка жалба, приведена съгласно членове 3 или 4, и това се прави нормално в срок от четиридесет и пет дни, следващи депозирането на жалбата. Този срок може да бъде суспендиран по искане или при съгласието на жалбоподателя така, че да позволи да се обединят допълнителните информации, сметнати за необходими при пълното оценяване на валидността на досието на жалбоподателя.

Член 6

Сезиране от държава-членка,

1. Държавите-членки, могат да поискат от Комисията да бъдат ангажирани процедурите, визираны в член първи.
2. Те предоставят на Комисията в подкрепа на тяхното искане на достатъчни доказателствени елементи по повод пречките пред търговията и произлизащите от това въздействия. Наличието на вреда или неблагоприятни търговски въздействия трябва да бъде показано, ако е възможно, на базата на примерния списък на факторите, визираны в член 10.
3. Комисията нотифицира незабавно другите държави-членки за тези искания.

4. Когато стане ясно след консултации, че искането не съдържа достатъчни доказателствени елементи за оправдаване на откриването на проучване, държавата-членка бива информирана за това.

5. Комисията се произнася възможно най-скоро за откриването на процедура на Общността за проучване вследствие на всяко сезиране, осъществено от държава-членка, съгласно член 6, и това става нормално в срок от четиридесет и пет дни, следващи сезирането. Този срок може да бъде суспендиран по искане или със съгласието на държавата-членка, извършила сезирането, така, че да се позволи да се обединят допълнителните информации, сметнати за необходими за пълна оценка на валидността на досието, представено от тази държава-членка.

Член 7

Процедура на консултации

1. По смисъла на консултация в рамките на настоящия регламент се създава Консултативен комитет, по-долу наричан "комитет", съставен от представители на всяка държава-членка и председателстван от представител на Комисията.

2. Консултациите са откриват незабавно или, във всеки случай, в срокове, позволяващи спазването на тези срокове, които са фиксирани в настоящия регламент, или по искане на държава-членка, или по инициатива на Комисията. Председателят на комитета съобщава на държавите-членки в най-подходящи срокове всички полезни информационни елементи, с които разполага. Комисията предоставя тези информации на вниманието на специалния комитет по член 113 от Договора за създаване на Европейските общности, за да може да бъдат анализирани възможните последици, в които може да бъде въввлечена общата търговска политика.

3. Комитетът се събира по свикване от неговия председател.

4. В случай на нужда консултациите могат да бъдат проведени и в писмена форма. В такъв случай комисията нотифицира в писмена форма държавите-членки, които в срок от осем работни дни, считани от тази информация, могат да изразят своето становище в писмена форма или да поискат устна консултация, която председателят организира, ако тя може да се проведе в сроковете, позволяващи спазването на сроковете, определени в настоящия регламент.

Член 8

Процедура на Общността за проучване

1. Когато в резултат на консултации Комисията си изясни, че са налице достатъчни доказателствени елементи за оправдаване на откриването на процедура за проучване и че това е необходимо в интерес на Общността, Комисията действа, както следва:

а) тя обявява откриването на процедура на проучване в *Официален вестник на Европейските общности*; това становище посочва продукта или услугата и засегнатите страни, представя резюме от получените информации и уточнява, че всяка полезна информация трябва да бъде съобщавана на Комисията; това становище фиксира и срока, в който заинтересованите страни могат да запознаят останалите със своята гледна точка в писмена форма и да поискат да бъдат изслушани устно от комисията съобразно параграф 5;

б) тя нотифицира официално представителите на страната или страните, обект на процедурата, с които при необходимост могат да бъдат проведени консултации;

в) тя провежда своето проучване на равнище Общност в сътрудничество с държавите-членки.

2. В случай на нужда Комисията търси всякаква информация, която смята за необходима, и търси проверка на тези информации при вносителите, търговците, служителите, производителите, сдруженията или търговските организации, при резерва за съгласието на засегнатите предприятия или организации.

б) В случай на нужда Комисията пристъпва, когато не е налице противно мнение в разумен срок от страна на правителствата на официално нотифицираните засегнати страни, за проучванията на третите страни.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията по нейно искане и според условията, които тя определя, всяка необходима информация за проучването.

4. а) Жалбоподателите, засегнатите износители и вносители, както и представителите на засегнатите страна или страни, могат да се запознаят с всички предоставени на Комисията сведения с изключение на документите за вътрешно ползване на Комисията и администрациите, доколкото тези сведения са съществени за защитата на техните интереси, не са поверителни по смисъла на член 9 и се използват от Комисията в процедурата на проучване. Засегнатите лица отправят в писмена форма до Комисията мотивирано искане, като посочват желаните сведения.

б) Жалбоподателите, засегнатите износители и вносители и представителите на засегнатата страна или страни могат да поискат да бъдат информирани за основните факти и съображения, произлизащи от процедурата на проучване.

5. Комисията може да изслуша засегнатите страни. Те биват изслушани, когато са поискали това в писмена форма в срока, установен от публикуването в *Официален вестник на Европейските общности* становище, като показват, че са действително засегнати до най-висока степен в резултат на процедурата страни.

6. Освен това, за да се позволи сблъсъкът на тези и на евентуални опровержения, Комисията дава възможност по искане на засегнатите до най-висока степен страни да се срещнат. С предоставянето на тази възможност, тя взима предвид искането на страните, както и необходимостта да се съхрани поверителният характер на информацията. Някоя страна не е задължена да присъства на дадена среща и нейното отсъствие не вреди на нейната кауза.

7. Когато исканата от Комисията информация не е предоставена в разумен срок или е било издигнато по забележим начин препятствие пред проучването, заключенията могат да бъдат установени на базата на наличните данни.

8. В края на своето проучване Комисията предлага на комитета доклад. Този доклад обикновено следва да бъде представен в срок от пет месеца след становището за откриване на процедура, освен ако целостта на проучването не накара Комисията да увеличи този срок до седем месеца.

Член 9

Поверителност

1. Получената информация при приложение на настоящия регламент могат да бъдат използвани само за целта, за която са били поискани.

2. а) Съветът, Комисията и държавите-членки, както и техните служители, не разкриват, освен при изрично разрешение от страната, която ги е предоставила, информацията от поверителен характер, която са получили при приложение на настоящия регламент, или тази, която са предоставени поверително от страна в процедурата на проучването.

б) Всяко искане за поверителна обработка посочва основанията, заради които информацията е поверителна, и се придружава от не поверително резюме или от изложение на мотивите, поради които информацията не може да бъде резюмирана.

3. Информация бива нормално оценявана като поверителна, ако нейното разгласяване е в състояние да има чувствителни неблагоприятни последици за този, който е предоставил тази информация или е нейният източник.

4. Във всеки случай, когато се окаже, че поверително третиране на една информация не е оправдано или този, който е предоставил информацията, не желае нито да я оповести, нито да разреши разгласяването в общ смисъл или под формата на резюме, не може да се вземе предвид въпросната информация.

5. Настоящият регламент не се противопоставя на разгласяването на общи сведения от властите на Общността и по-специално на мотивите, поради които взетите решения по силата на настоящия регламент се основават. Такова разгласяване трябва да отчита законния интерес на заинтересованите страни за това техните служебни тайни да не бъдат разкривани.

Член 10

Проучване на доказателствените елементи

1. Проучването на вредата, в случай на нужда, включва главно следните фактори:

а) относителният обем на засегнатите внос или износ на Общността, главно когато те са относително нараснали или намалели чувствително или в абсолютна стойност, или по отношение производството или потреблението на въпросния пазар;

б) цените на конкурентите на оценяваната индустрия на Общността, главно за определяне дали е имало в Общността или на трети пазари, чувствително подценяване по отношение цените в този пазар;

в) отражението в резултат на това за оценяваната индустрия на Общността, както това, което произлиза от тенденциите на някои икономически фактори като: производство, използване на капацитетите, стокови запаси, продажби, пазарен дял, цени (т.е. намаление на цените или възпрепятстване на нарастването на цените, което би се получило нормално), печалби, капиталова рентабилност, инвестиции, заетост.

2. Когато се предполага заплахата от вреда, Комисията проучва също дали е ясно предвидимо, че дадена особена ситуация е в състояние да се превърне в реална вреда. С оглед това може да се отчитат и фактори като:

а) процентът на нарастване на износа към пазара, където се осъществява конкуренцията с продуктите от Общността;

б) капацитетът на износа на страната на произход или износителка такъв, какъвто вече съществува или ще съществува в предвидимо бъдеще, и вероятността износьт, предизвикан от този капацитет, да бъде предназначен за пазара, визиран в буква а).

3. Причинените от други фактори вреди, които, самостоятелно или в комбинация, упражняват също неблагоприятно влияние върху индустрия на Общността, не трябва да бъдат приписвани на разглежданите практики.

4. Когато се предполагат неблагоприятни търговски ефекти, Комисията проучва тяхното посрещане, реално или потенциално, върху икономиката на Общността или върху регион от Общността, или още върху сектор от икономическите проявления, който се практикува там. С оглед това, Комисията може да вземе предвид, в случай на нужда, факторите от типа на тези, които са изброени в параграфи 1 и 2. Може да има и неблагоприятно въздействие, особено когато пречка пред обмена или блокира, възпира или заобикаля потоците на обмен на даден продукт или услуга, или засяга сериозно снабдяването на предприятията в Общността (напр. за части или компоненти или за суровини). В случаите, когато е отчетена заплахата от неблагоприятни търговски ефекти, на Комисията се пада да одобри дали материализирането на заплахата е или не е ясно предвидимо.

5. Комисията отчита също в своето проучване доказателствени елементи, отнасящи се до неблагоприятни търговски ефекти, разпоредби, принципи или практики, които управляват правото на ангажиране на действие в рамките на валидните международни търговски правила, представени в член 2, параграф 5.

6. Комисията проучва освен това всеки друг доказателствен елемент в жалбата или сезирането. С оглед това, изброяването на факторите и показателите, фигуриращи в параграфи от 1 до 5, не са изчерпателни и, обратното, един или повече от тези фактори или показатели не трябва непременно да доведат до окончателно заключение за наличието на вреда или неблагоприятни търговски ефекти.

Член 11

Приключване и суспендиране на процедурата

1. Когато от процедурата по проучването резултатът е, че не е необходимо никакво действие в интерес на Общността, се решава приключването на процедурата според член 14.

2. а) Процедурата може да бъде суспендирана по силата на член 14, когато в резултат на процедура по проучване засегнатата трета страна или страни взимат

мерки, които бъдат сметнати за удовлетворителни и не се налага действие на Комисията при това положение.

б) Комисията контролира прилагането на тези мерки, в случай на нужда, на базата на периодични информации, които тя може да поиска от засегнатите трети страни, и да ги провери, доколкото е необходимо.

в) Когато мерките на третата страна или страни са били отменени, суспендирани или преразгледани по непригоден начин, или когато Комисията има причини да им повярва, или, накрая, когато едно искане за информация, формулирано от Комисията по силата на буква б) не е било удовлетворено, Комисията информира за това държавите-членки и, ако резултатите от проучването и новите налични факти правят това необходимо и го оправдават, мерките се взимат съобразно член 13, параграф 3.

3. Ако се окаже или след процедура на проучване, или преди нейното приключване, по време или след процедура за уреждане на разногласие, предизвикано от препятствие пред обмена, че трябва да се сключи със засегнатата трета страна или страни споразумение, което е в състояние да промени съществените права на Общността или на засегнатата трета страна или страни, процедурата се суспендира съобразно член 14 и се подема преговори съобразно член 113 от Договора за създаване на Европейските общности.

Член 12

Изработване на мерки за търговска политика

1. Освен ако фактическото положение или правото е такова, че не се изисква процедура по проучване, когато от процедурата по проучване произлиза, че е необходимо действие в интерес на Общността за осигуряване на пълното осъществяване на правата, предоставени на Общността от правилата на международното право с оглед прекратяването на вредата или на неблагоприятните търговски ефекти, причинени от пречки, нанесени на обмена от трети страни, се решават пригодни мерки според процедурата, визирана в член 13.

2. Когато международните задължения на Общността ѝ налагат предварително провеждане на международна процедура на консултации или уреждане на разногласията, мерките, визирани в параграф 3, се решават едва в края на тази процедура и като се отчитат резултатите от нея. По-специално, когато Комисията е поканила международен орган за уреждане на разногласията, който да посочи и да разреши собствени мерки за осигуряване създаването на заключения от международна процедура за уреждане на разногласията, мерките за търговска

политика на Общността, които може да бъдат нужни за прилагане като следствие от това разрешение, са съвместими с препоръките на този международен орган.

3. Могат да бъдат взети всякакви мерки на търговска политика, съвместими със съществуващите международни задължения и процедури, и главно:

а) суспендирането или оттеглянето на всяка отстъпка в резултат на преговори за търговска политика;

б) зависимостта на съществуващите митнически права или въвеждането на всякакъв друг налог върху вноса;

в) въвеждането на количествени ограничения или на всякаква друга мярка, изменяща условията на вноса или на износа, или засягащи по друг начин обмена със засегнатата трета страна.

4. Съответните решения се мотивират и публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*. Тези публикации се считат за нотификация на засегнатите в най-висока степен държави и страни.

Член 13

Процедури по взимане на решение

1. Решенията, визирани в член 11, параграф 1 и параграф 2, буква а), се приемат съгласно разпоредбите на член 14.

2. Когато Общността, сезирана от жалба, визирана в членове 3 и 4 или от искане, визирано в член 6, следва официални международни процедури на консултация или на уреждане на разногласия, решението за ангажиране, за провеждане и за приключване на тези процедури се взима съгласно член 14.

3. Когато Общността, произнесла се съгласно член 12, параграф 2, трябва да реши да вземе мерки за търговска политика по силата на член 11, параграф 2, буква в) или на член 12, Съветът се произнася по предложението на Комисията съгласно член 113 от Договора с квалифицирано мнозинство, най-късно на тридесетия ден, следващ получаването му.

Член 14

Процедури на комитетите

1. В случай, че е направено позоваване на процедурата, предвидена в настоящия член, комитетът бива сезиран от неговия председател.
2. Представителят на Комисията предлага на комитета проект на решение за взимане. Комитетът обсъжда темата в срок, който председателят може да му посочи в зависимост от спешността.
3. Комисията приема решение, което съобщава на държавите-членки и което е валидно до изтичането на срок от десет дни, ако никоя държава-членка не е сезирала Съвета в рамките на този срок.
4. По искане на държава-членка Съветът, произнасящ се с квалифицирано мнозинство, може да промени решението на Комисията.
5. Решението на Комисията е валидно до изтичането на срок от тридесет дни, считани от деня на сезирането на Съвета, ако той не се е произнесъл в този срок.

Член 15

Общи разпоредби

1. Настоящият регламент не се прилага в случаите, зависещи от други съществуващи правилници в областта на общата търговска политика. Той се прилага допълнително:

- за правилата, водещи до общата организация на пазарите на земеделски стоки и техните валидни разпоредби,
- за специфичните правила, приети съгласно член 235 от Договора и валидни за стоки, произлизащи от преработката на земеделски продукти.

Той не предписва други мерки, можещи да бъдат постановени по силата на член 113 от Договора, както и процедури на Общността за уреждане на въпросите, отнасящи се до пречки пред обмена, предложени от държавите-членки на комитета, визиран в член 113 от Договора.

2. С настоящото Регламент (ЕИО) № 2641/84 се отменя. Позоваванията на този отменен регламент се считат за позовавания на настоящия регламент.

Член 16

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 1995 г.
2. Прилага се за всички процедури, ангажирани след тази дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 22 декември 1994 година.

За Съвета:

Председател

H. SEEHOFER